

שאני מכיר אותו, אבל לא יכולתי להיזכר בשמו. עד שלפתע נזכרתי: זהו קרים בל-קאס, אשר זה עתה ראיתי אותו בכרס. זהו מפקד הפל"ן בעצמו.

ניגשתי אליו והצגתי את עצמי. "אה, כן", השיב. "שמעתי עליך מפי חברי. אני מצטער שלא היתה לי הזדמנות לפגושך אתמול ובאמת התכוונתי לחפש אותך."

וכך, בהפסקה שבין הצגת המהדורה ה-אנגלית של הסרט ומהדורתו הצרפתית, עמדנו באולם הקטן ושוחחנו. במהרה הצטיי רפו אלינו עוד כמה מחברי הממשלה האל-גיירית. "שמעתי על החודש הישראלי למען אלג'יריה", אמר בלקאס, ואחרי שהיה קצרה הוסיף: "אין לך מושג כמה זה מעודד לשמוע קול אחר מישראל. לא רק הקול ה-רשמי, היוצא מפי ישראל כאן, באו"ם. היו אלה דבריו של מפקד צבא השיחור: האיש החוק בממשלת אלג'יריה, שר המל-חמה הראשון בממשלת פרהאט עבאס ו-המנהיג המוכר של הפלג הקיצוני במחנה האלג'ירי. היו אלה גם דברי מדינאי חשוב: כי קרים בלקאס היוו כיום סגן ראש מ-שלת אלג'יריה ושר החוץ שלה, העומד ב-ראש משרדה בקאהיר.

★ ★ ★
יהודי אלג'יריה

בתיקי נשאתי גלין השגם הזה (1206), אשר על שערו הופיע צילום של פרחת עבאס, ובו דו"ח על פגישותי של אורי אבנורי עם נציגי הפל"ן באיטליה. האלג'יריים בניוירוק ידעו על שיחות אלה. הגשתי את הגליון לבלקאס. הוא אומנם לא יכול היה לקרוא את תוכנו, אבל לפחות ידע מאיזה צד נפתח עתון עברי. הסברתי לו בקיצור את תוכן המאמר והוא נד בראשו לאות הסכמה. "אם אין לך התנגדות", פניתי אליו לבסוף, "הייתי מאוד רוצה שנצטלם יחד". אולם צלם לא היה במקום. מסרתי את מצלמתי לאחד מחברי המשלחת האלג'ירית — אחד השרים, אם אינני טועה — והראיתי לו כיצד לצלם. בלקאס לחץ את ידי, השר המצלם קרא "אחת-שתיים-שלוש" ולחץ על הדק המצלמה. אבל לא לפני ששר שלישי

נערת הדגל
במרכז ההפגנה האדירה של ערביי העיר אלג'יר. אשה צעירה זו, בלי בושא המסורתי ועזות-פנים, נושאת בידה את דגל אלג'יריה

זה לפירסום. אולם דבר אחד ברור: ממש-לת אלג'יריה היתה רואה בעין יפה כל השפעה ישראלית על יהודי אלג'יריה, לקשור קשרי-הבנה עם תנועת השיחור. דבר זה, כמוכן, מחייב גם מסקנה מדינית. "יתכן שאינכם יכולים להצביע נגד צרפת", אמר אחד האלג'יריים, "אז לפחות היו נייטרליים האינטרסים שלכם כל כך גדולים בענין זה, שאפילו זה-גדול יבין את נייטרליותכם!"

★ ★ ★
סוף-סוף, מעשה נכון!

שיחות נסכו לתפקידה של אלג'יריה העצמאית בזירה המרחבית. אי-אפשר היה שלא לחוש כי המדינה החדשה תהיה אחת החזקות וההשונות ביבשת האפרי-קאית כולה. ביטא זאת אחד השרים ה-אלג'יריים: "לא מתפקידי לתת שיעורים במדיניות לממשלת ישראל. אבל האינך חשוב שתובחכם הראשונה היא ליצור מגע כלשהו עם העולם הערבי? מה נוח יותר מ-אשר לקשור קשרי-ידידות עם העם האלג'ירי, בשלב זה של מאבק? אתם, כאומה ש-השתחררה משלטון קולוניאלי, יודעים כמה מעריכים כל יד ימימי המאבק. איני יודע אם עלייך כך הייתם מתקרבים אל שכניכם הערביים ומוצאים — דרכנו — נקודת-מגע, אבל זה בודאי לא היה מוזק לכם."

עד כמה נכונה גישה זו, אישר לי דיפלו-מאט של אחת המדינות הערביות, אשר עמן נמצאת ישראל במצב של מלחמה. הוא לא התנגד שאפרסם את דבריו, בתנאי ששמי

יהודי אלג'יריה קיימת נטייה להזדהות עם התרבות הצרפתית, עם העם הצרפתי. כאשר הם רואים, נוסף לזאת, כי ממשלת ישראל היא ממש גרורה של צרפת — אזי ברור להם היכן הם שייכים. וזה אינו לטובתם."

כאן התערב ד"ר מוחמד דריס, חבר המש-לחת: "לא רק זה. הלא רק עכשיו קראנו בעתונים שקצינים ישראליים, במדים, נלח-מים לצד הצבא הצרפתי באלג'יריה!"

המשיך בומאנג'יל: "אסור לכם לשכות שהעולם מזהה את היהודים עם מדינת יש-ראל. כאשר העם האלג'ירי שומע פעם אחרי פעם כי ישראל מצביעה נגד עצמאותנו — ולא רק זה, אלא שהיא הדוכרת העיקרית של צרפת באו"ם — כיצד לא תיחצר בליבי איבה לאותה מדינת עויינת? וברגע שנוצרת איבה זו — מניין הערובה שהוא לא יפנה אותה גם כלפי היהודים המקומיים? עד היום לא היתה באלג'יריה שום אנטר-שמיות. ההת-נקשויות הקטנות שהיו, היו מעשי פרובו-קאטורים או מטורפים קיצוניים."

וועכשיו אנו פונים אליכם, העם האהודי שבישראל: אל תעשו דברים העלולים להביא רעה על יהודי אלג'יריה. אתם יושבים רחוק מאיתנו. יתכן שאינכם מחשיבים את העקר-נות הדוחפים אותנו. אבל לפחות ביהודי אלג'יריה עליכם להתחשב! שלא יקרה להם משהו אשר ירבוץ על מצפונכם לדורות!"

מאוחר יותר דיברנו על צעדים מעשיים שהחעד הישראלי החדש יוכל לעשותם למען המהפכה האלג'ירית. לא כולם ניתנים ברגע

גם כאן (מימין) נושאת אשה את הדגל, שעה שנברים מעלים באש מכונית. בעת ההתנגשות עם הצרפתים.

אש ניצב בני לבין בלקאס, מחיך בידודות (ראה שער).

האולם התחיל להתמלא מחדש. הפסקנו את שיחתנו, בקבעו כי נפגש מאוחר יותר, באו"ם. היה ברור כי בשיחות הבאות לא נחליף רק דעות ומשפטים מקוטעים. כי אם נשוחח כנכבד ראש על הקשר אשר אפי-שר, בצורה זו או אחרת, לקשור בין ישראל לבין אלג'יריה. ואומנם, השיחות שניהלתי לאחר מכן, היו מלאות עניין ומעשיות. הנושא הראשון אשר שינוי רצינו לברר, היתה שאלת יהודי אלג'יריה. להפתעתי, היו אלה תמיד בני-שיחי שיצאו בהתקפה על ישראל, בעינין זה. אמר לי בומאנג'יל: "יש כיום 150 אלף יהודים באלג'יריה. אני יודע שישאר אינה מייצגת אותם, ושם אינם אורחי מדינתכם. אבל כל אדם יודע, שיש השפעת-גומלין ביניכם. אצל חלק גדול מ-